

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a személyesen eljárta, majd a felülvizsgálati eljárásban dr. Juhászné dr. Budai Ildikó ügyvéd (...) által képviselt ... I. rendű és az általa képviselt ... II. rendű felpereseknek a ... I. rendű és a per tartama alatt meghalt ... jogutódja ... lakos II. rendű alperesek ellen birtokháborítás megszüntetése iránt a Kisvárdai Városi Bíróságon 3.P.20.481/2004. számon megindított, majd a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2007. június 28. napján meghozott 3.Pf.21.882/2006/20. számú ítéletével befejezett perében, az említett számú másodfokú határozat ellen az I. rendű felperes és az általa képviselt II. rendű felperes részéről 24. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Legfelsőbb Bíróság a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 3.Pf.21.882/2006/20. számú ítéletét hatályában fenntartja;

kötelezi a felpereseket egyetemlegesen, hogy fizessenek meg - külön felhívásra - az államnak 36.000 (Harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s:

A d.-i 434/2 hrsz-ú, 3447 m² térmértékű belterületi ingatlan a II. rendű felperes, míg a szomszédos, d.-i 435 hrsz-ú, 8438 m² térmértékű belterületi ingatlan a II. rendű alperes tulajdona. Tulajdonjogot mindketten kárpótlási árverési vétel jogcímén szereztek. Az I. rendű alperes bérlőként használja a II. rendű alperes perbeli ingatlanát. A bérlő valamint a felperesek között a perbeli ingatlanok közötti használati határ jogszerűsége tekintetében vita alakult ki; megkísérelték a birtokhatár közösen történő kitűzését, de annak helyében nem tudtak megállapodni.

A felperesek keresetükben az alperesek kötelezését kérték az - állításuk szerint 2,5 m széles - általuk elfoglalt területsáv birtokba adására, továbbá a terméskiesésből származó káruk megtérítésére.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték. A perben beszerzett szakértői vélemény ismeretében viszontkeresetet terjesztettek elő, T. F. igazságügyi földmérő szakértői véleményében kimunkált felperesi többlethasználat megszüntetése végett.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperesek keresetét elutasította. A viszontkeresetnek helyt adva, kötelezte a felpereseket, hogy 15 napon belül bocsássák az alperesek birtokába az általuk a d.-i 435 helyrajzi számú ingatlanból elfoglalva tartott 738 négyzetméter területű ingatlanrészt. Megállapította, ..."hogya a d.-i 434/2. hrsz-ú felperesi és a d.i 435 helyrajzi számú alperesi ingatlanok között húzódó térképi határvonal a T. F. igazságügyi földmérő szakértő által 2005. április 24-én és május 14-én készített magyarázó vázlaton feltüntetett 2016.-2017.-2018.-2019.-2020. számú pontokat összekötő egyenes vonal."

A felperesek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást kiegészítette a Kisvárdai Körzeti Földhivatal előtt a perbeli ingatlanokat is érintő 598/2005. szám alatt folyamatba tett közigazgatási eljárásban hozott jogerős határozat adataival, melyek szerint a földhivatal a perbeli földrészletek ingatlan-nyilvántartási térképi határvonalát terhelő térképezési hibát is kijavította.

A másodfokú bíróság T. F. igazságügyi szakértő feladatává tette, hogy a kijavított, hatályos ingatlan-nyilvántartási térkép adatainak megfelelően állapítsa meg, hol húzódik a perbeli ingatlanok közös birtokhatára a természetben.

A másodfokú bíróság az igazságügyi szakértő kiegészítő szakvéleményét elfogadva megállapította, hogy a peres felek ingatlanaikat a természetben - a felperesek által jogcím nélkül birtokolt 53 m²-es földterület kivételével - a hatályos térképi állapotnak megfelelően használják és birtokolják. Ennek megfelelően az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatva megállapította, ..."hogya a D. 434/2 hrsz. alatt nyilvántartott felperesi és a d.-i 435 hrsz. alatt nyilvántartott alperesi ingatlanok közötti hatályos térképi határvonal természetbeni helye T. F. igazságügyi szakértő 3.Pf.21.882/2006/15. sorszám alatt készített pót-szakértői véleményének vázrajza szerint a természetben A-B pontok közötti egyenes vonal." Kötelezte a felpereseket, hogy 15 napon belül "adják az alperesek közös birtokába a pót-szakvélemény vázrajza szerint természetben A-B-B/1. pontok által határolt 53 (ötvenhárom) négyzetméter nagyságú földrészletet." Ezt meghaladón az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A jogerős ítélet ellen a II. rendű felperes képviselőjeként is eljáró I. rendű felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság

ítéletének keresetük szerinti megváltoztatását kérték. Sételmezték, hogy az elsőfokú és a másodfokon eljáró bíróság is annak az igazságügyi földmérő szakértőnek a szakvéleményére alapította döntését, aki ellen "kellő indokolással [...] alátámasztott", de a bíróság által elutasított kizárási kérelmet nyújtottak be. Kifogásolták, hogy olyan körülményeket emeltek ki a bíróságok, amelyek "kizárólag, egyoldalúan az alperesnek kedveznek, a felperesi előadást teljes mértékben figyelmen kívül hagyták." Figyelembe kellett volna venni, hogy az I. rendű alperes a 2004. szeptember 14. napján megtartott elsőfokú tárgyaláson elismerte: "...a kanális felől 70 cm-rel, a túlsó végen pedig kb. 2 m-i területrészt elszántott". Hivatkozásuk szerint a jogerős ítélet sérti a személyesen eljáró felperesek vonatkozásában a Pp. 3. § (3) bekezdésében, valamint a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltakat.

A személyesen eljáró II. rendű alperes ellenkérelmében - annak tartalmát tekintve - a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A felperesek felülvizsgálati kérelme nem alapos.

A jelenleg hatályos Pp. 270. § (2) bekezdése és a 275. § (3) bekezdése együttes értelmezéséből következően az eredményes felülvizsgálat alapja az anyagi jog szabályának megsértése vagy az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással bíró eljárási jogszabálysértés megvalósulása.

A másodfokú bíróság helyesen utalt arra: ha vitássá válik a szomszédos földrészletek közötti határvonal természetbeni helye, azt a bíróságnak az ingatlan-nyilvántartási térképen ábrázolt határvonalnak megfelelően kell meghatároznia (PK. 265. számú állásfoglalás). A per folyamán az ingatlan-nyilvántartási térképen ábrázolt perbeli határvonalat a földhivatal jogerős határozatával kiigazította. A kiigazítás jogszerű volta a jelen per keretében nem tehető vitássá, az nem vizsgálható. Érvényesül ugyanakkor az a jogelv, hogy az ingatlan-nyilvántartás részét képező ingatlan-nyilvántartási térkép - az ellenkező bizonyításig - hitelesen tanúsítja a földrészlet határvonalát (1997. évi CXLI. törvény 5. § (6) bekezdés). A nyilvántartási térkép kiigazítása folytán szükségessé vált az elsőfokú eljárásban kirendelt szakértői véleményének kiegészítése figyelemmel arra, hogy T. F. igazságügyi földmérő szakértő az alapszakvéleményben a kiigazítás előtti térképi állapotot vette alapul, és tűzte ki térképi határvonal természetbeni helyét.

A másodfokú bíróság - a közigazgatási iratok, a helyszíni szemlék adatainak ismeretében - helyesen járt el, amikor ítélezése alapjául elfogadta a többszöri ellenőrző számítással alátámasztott pótszakértői véleményt, annak helyességét a Legfelsőbb Bíróságnak sincs oka kétségbe vonni. A kiegészített aggálytalan szakértői

véleményt elfogadva helytállóan állapította meg a másodfokú bíróság azt is, hogy a megváltozott közös térképi határvonalhoz képest a felperesek 53 négyzetméterrel nagyobb területet használnak a II. rendű alperes ingatlana terhére. A II. rendű alperest a Ptk. 188. § (1) bekezdése alapján a birtokvédelem megillette; a felperesek által birtokolt ingatlanrész birtoklására és használatára jogszerűen tart igényt (Ptk. 193. § (1) bekezdés). E körben a felperesek által előadottak súlytalanok, a jogvita rendezése során nem annak van döntő jelentősége, hogy a mezsgyekarók korábban hol voltak, azokat ki távolította el, a kiindulási alap a közhiteles ingatlan-nyilvántartási térkép. Mindebből az is következik: a jogerős ítélet nem sérti a Pp. 206. §-ában foglaltakat.

Nem alapos a felpereseknek a Pp. 3. § (3) bekezdésében foglalt, a bíróságok tájékoztatási kötelezettségére vonatkozó eljárási szabály megsértését állító hivatkozása sem. A jogi képviselő nélkül eljáró féllel szemben kizárólag a perbeli eljárási jogok és kötelezettségek tekintetében áll fenn a bíróság tájékoztatási kötelezettsége. A felek joga annak eldöntése, hogy milyen módon és milyen tartalommal élnek anyagi jogi jogosultságukkal. Az eljárás során a felperesek nem voltak elzárva jogaik érvényesítésétől. A per iratai alapján megállapítható: jogaikat az eljárás során mindvégig megfelelően érvényesítették, ennél fogva sem az első- sem a másodfokú bíróság részéről az állított lényeges eljárási szabálysértés nem valósult meg.

A Legfelsőbb Bíróság a kifejtettekre tekintettel a jogerős ítéletet - a hivatkozott jogszabálysértések hiányában - hatályában fenntartotta a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján.

A felperesek felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, ezért kötelesek az illetékeljegyzési joguk folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket megfizetni az 1990. évi XCIII. tv. (Itv.) 64. § (1) bekezdése értelmében alkalmazandó 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13. § (2) bekezdése alapján. Az alpereseknek felszámítható felülvizsgálati eljárási költségük nem merült fel.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2008. április 23.

Dr. Szőke Irén sk. a tanács elnöke, Dr. Csentericsné Dr. Ágh Bíró
Ágnes sk. előadó bíró, Dr. Orosz Árpád sk. bíró